

06/2020

FARSKÝ INFORMÁTOR

RÍMSKOKATOLICKÁ FARNOST VŠETKÝCH SVĚTÝCH NACINA VEŠ

13. ROČNÍK

NIEKOĽKO SLOV...

Istý mladý človek mal takýto sen: Raz dopoludnia vošiel do nejakého zvláštneho obchodu. Za pultom stál anjel v nie práve najčistejšom plášti a so spustenými krídlami. „Čo tu, prosím, predávajú?“ opýtal sa zvedavo mládenec. „Všetko, čo si praješ,“ odpovedal priateľsky anjel. Mládenec sa na chvíľu zarazil, no hneď začal pokojne vyratúvať. „V takom prípade si prosím zabaliť koniec všetkých vojen na svete, lepšie životné podmienky, chlieb pre hladných, bývanie pre bezdomovcov, prácu pre nezamestnaných a...“ V tom okamihu mu anjel skočil do reči. „Prepáč, mladý človek, ale ty si ma asi zle porozumel. Ja tu nepredávam ovocie, ja mám iba semienka.“

Tolko príbeh z knihy „O kázni a dáždňikoch“ od Kazimierza Wojtowicza.

Milí birmovanci,
stojíte na prahu uvedenia do plnosti kresťanského života. O niekoľko dní prijmete sviatosť birmovania, ktorá vám má dať Ducha Svätého a jeho dary, posilniť vašu vieru i spoločenstvo s Kristom a jeho Cirkvou. Tiež vám má pomôcť stať sa zreými kresťanmi, ktorí budú vydávať pekné svedectvo kresťanského života v tomto svete. Všetky tieto milosti dostanete v semienkach a bude len na vás, čo z toho postupne vyrastie. Viem, že mladí ľudia majú veľké sny a aj očakávania od života. A to je v poriadku. Všetci sa tešíme, keď vidíme napredovať mladého človeka. Ako zvláda osobný, profesijný aj spoločenský život. Keď sa mu darí v škole, v práci aj v láske. Ako dozrieva a začína prinášať ovocie.

Milí birmovanci,
nechajte naďalej otvorené srdce pre pôsobenie Boha vo vás. Pokračujte v praktizovaní duchovného života. Prichádzajte pravidelne na nedelňé sväté omše. Každý deň si nájdite čas na modlitbu. Pri dôležitých životných rozhodnutiach sa vždy poraďte s Duchom Svätým a ľuďmi, ktorým na vás záleží. Cez ľudí, ktorí vás milujú, k vám často hovorí sám Boh. Majte stále pred očami slová Ježiša Krista: „Bezo mňa nezmôžete nič.“ Ale aj slová anjela Gabriela, ktoré adresoval Panne Márii: „Bohu nič nie je nemožné.“ V živote nahľadajte skratky, ale k naplneniu cieľov kráčajte postupne. Vedzte, že zo semienka strom nevyrastie ihneď. V Knihe Kazateľ čítame, že všetko má svoj čas. To platí o prírode aj o nás.

Milí birmovanci,
želám vám, aby deň prijatia sviatosti birmovania sa stal jedným z najdôležitejších dní vo vašom živote. Nech Duch Svätý na vás zostúpi a obdarí vás darmi, ktoré budú pevným základom vašej budúcnosti, šťastného života na tejto zemi a otvoria vám brány večného života.

Duchovný otec Emil

O SVIATKU BOŽSKÉHO SRDCA JEŽIŠOVHO

Sviatok Najsvätejšieho Srdca Ježišovho sa slávi každý rok 19 dní po Turicách (vždy vychádza na piatok).

Hoci nie je možné povedať, kedy presne vznikla táto úcta, dôkazy o nej sa prvýkrát objavujú v čase prvých františkánov v 12. storočí. Prví františkáni nasledujúci svojho zakladateľa sv. Františka z Assisi prechovávali osobitnú úctu k Ježišovým ranám. Uctievali si teda aj Jeho srdce prebodnuté kopijou v čase ukrižovania.

Začiatkom 13. storočia norbertín sv. Herman Jozef (1150 – 1241) zložil hymnus „Summi Regis Cor Aveto“, čo znamená „Pozdravujem Ťa, Srdce Najvyššieho Kráľa“ (prvé slová piesne).

Svätý Ján Eudes (1601 – 1680), ktorý založil Kongregáciu Ježiša a Márie, spísal súbor k oficiu a omšové texty na sviatok Najsvätejšieho Srdca Ježišovho. Tieto modlitby sa začali v tento sviatok aj používať a postupne sa rozšírili do celého sveta. V 19. storočí ho pápež Lev XIII. poctil titulom „Autor liturgickej úcty Najsvätejšieho Srdca Ježišovho a Nepoškvrneného Srdca Márie“.

Sv. Margita Mária Alacoque (1647 – 1690) bola mníškou rádu Navštívenia Panny Márie. V polovici 17. storočia zažila počas 18 mesiacov niekoľko vízií Ježiša. Ježiš jej dal

presné inštrukcie opisujúce plnú, novodobú úctu k Jeho Najsvätejšiemu Srdcu. Zahŕňa prijatie Eucharistie na prvé piatky, štvrtkovú eucharistickú adoráciu a slávenie sviatku Najsvätejšieho Srdca Ježišovho. Po poslednej vízii oznámila kňazovi všetko, čo videla. Sám ju povzbudzoval, aby spísala záznam, čo aj urobila. Jej knihu distribuovali do celého Francúzska a Anglicka a časom ju čítali už široké masy ľudí.

Bl. Mária od Božského Srdca, mníška Kongregácie Panny Márie Dobrého Pastiera, zažila na konci 19. storočia víziu Ježiša. Tvrdila, že Ježiš ju poveril, aby napísala list pápežovi Levovi XIII. V ňom ho mala požiadať, aby celý svet zasvätil Božskému Srdcu Ježišovmu. Keď Lev XIII. dostal prvý list, zostal skeptický voči jej tvrdeniam a všetko zamietol. O niekoľko mesiacov neskôr poslala mníška ďalší. Tentokrát spomínala pápežovo zlé zdravie a tvrdila, že Kristus ju uistil, že bude žiť, až dokým svet nezasväťí. O niekoľko mesiacov neskôr vydáva pápež encykliku, kde informuje, že celý svet bude zasvätený Božskému Srdcu Ježišovmu a tak sa i stalo o mesiac neskôr v nedeľu 11. júna 1899. Bl. Mária od Božského Srdca zomrela tri dni pred zasvätením v piatok 8. júna 1899 na sviatok Najsvätejšieho Srdca Ježišovho.

pripravil Jiří Zátovič
ilustračné foto z internetu

ABY SME SI PAMÄTALI, AKO TO BOLO V ČASE PANDÉMIE

Aké je to samozrejme a niekedy aj trochu otravné: v nedeľu ráno vstať, obliecť sa a ísť do kostola. Tak, ako chodili naši rodičia, starí rodičia, prastarí rodičia, celé generácie predkov. Stretnúť sa s Bohom. Ale aj so susedmi, rodinou, kňazom. Porozprávať sa pred omšou i po nej, tí menej trpezliví občas aj počas omše... Tešiť sa z toho, že je pekný čas, že sa nám zasa podarilo počas týždňa urobiť kus užitočnej práce. Pochváliť sa novým účesom, kostýmom, úspechmi detí. Vypočuť si dobré rady. Osláviť Krista. Zveriť sa do rúk Panny Márie. Cítiť silu modlitby. Silu spoločenstva. Mať istotu, že môžeme spokojne odísť domov, to miesto v kostole sa pre nás vždy nájde...

Aké je to samozrejme a zároveň vzácne sme sa mohli presvedčiť v uplynulých dvoch mesiacoch. Brána kostola ostala zatvorená. Namiesto susedských rozhovorov zavládla obava, neistota. Namiesto radostného zvitania v kostole nám zostala iba náhrada v podobe televíznych omší, v ktorých sa nám kňazi s väčšou či menšou

zručnosťou pokúšali vliať do sŕdc nádej, že to nebude dlho trvať, že sa opäť uvidíme a všetko pôjde tak, ako predtým. Najťažšie to bolo pre tých, ktorí sa počas tohto čudného obdobia museli rozlúčiť so svojimi blízkymi. Ako sme boli zvyknutí vyprevádzať na poslednej ceste zosnulých vo veľkom počte, že ani dom smútku nestačil, tak sa teraz rozlúčka odohrávala v komornej atmosfére za prísnych hygienických opatrení, narýchlo, že ani nebolo kedy uroniť slzu.

Najťažšie však bolo prežiť Veľkonočné Trojdnie bez živého kontaktu. Ani televízne prenosy z Vatikánu, v ktorých nás Svätý otec povzbudzoval a vyzýval k odvahe, nedokázali nahradiť naše spievané naživo v kostole, krížovú cestu dedinou, veľký pôst na Veľký piatok... Ťažko sa vysvetľovalo deťom, že tento rok sa nebude sviť paska, že nebude ani oblievačka a teda ani návšteva u babky či u kamarátov, že všetky tie dobroty budete musieť zjesť doma, sami, za zatvorenými dverami.

Telefóny zvonili častejšie, častejšie sme sa pýtali na zdravie a pohodu, želali si všetko dobré a veľa energie... Aj tých klebiet ubudlo.

Keď sa znovu otvorili brány kostolov, čakal nás ďalší šok. Polovica lavíc neprístupná, vo zvyšných ľudia sedia na dištanc, ani len ruku na znak pokoja a bratskej lásky si nemôžeme podať. A vtedy nejedného aj zamrzelo, že to podanie ruky nebolo silné, úprimné, že tam kdesi v pozadí trčala neodstránená krivda, nevysvetlené nedorozumenie. Prijímanie na ruku nás vrátilo späť k prvotnej cirkvi, do čias, keď si veriaci, prenasledovaní svetskou mocou, odnášali domov konsekrovaný chlieb do zásoby, ak by sa z nejakého dôvodu nemohli zúčastniť na bohoslužbe.

Je to naozaj zvláštny čas. Opatrenia sa pomaly uvoľňujú, skôr či neskôr sa vrátíme k obvyčajnému životu, ale skúsenosť, ktorú máme za sebou, nám už nikto nevezme. Aj preto sme sa rozhodli zachytiť do našej farskej kroniky, ktorou je časopis, ako to vyzerá v našich kostoloch. Aby sme nezabudli. Aby sme mohli pripomenúť tým, čo by nechceli veriť, že aj takéto veci sa diali. Aby sme sami sebe vedeli pripomenúť, že ani tie najvšednejšie veci nie sú samozrejmé.

Jiří Zaťovič

foto Jana Piroščáková, Jiří Zaťovič

OZNAMY NA JÚN 2020

Pobožnosť k Najsvätejšiemu Srdcu Ježišovmu v júni bude 15 minút pred začiatkom svätej omše.

Nedeľa – 7. júna 2020 – 10:30

Petrovce n/L – odpustová slávnosť Najsvätejšej Trojice.

Slávnostný celebrant a kazateľ – Mgr. Štefan Oslovič, farár v Zalužiciach

Streda – 10. júna 2020 – Lesné – od 9:00

do 18:00 poklona pred Najsvätejšou Sviatosťou oltárnou

Štvrtok – 11. júna 2020 – Najsvätejšieho Kristovho tela a krvi – prikázaný sviatok.

Sv. omše budú takto:

15:30 – Lesné

16:45 – Petrovce n/L

18:00 – Nacina Ves

Po svätej omši vo farskom kostole v Nacinej Vsi bude procesia so Sviatosťou oltárnou.

Piatok – 19. júna 2020 – Najsvätejšieho Srdca Ježišovho – neprikázaný sviatok – sv. omše budú takto:

16:30 – Petrovce n/L

17:45 – Nacina Ves

19:00 – Vybuchanec

Nedeľa – 21. júna 2020 – 10:30 – Lesné – odpustová slávnosť Nepoškvrneného Srdca Panny Márie.

Nedeľa – 21. júna 2020 – tretia nedeľa v mesiaci – mesačná zbierka na kostolné potreby

Nedeľa – 28. júna 2020 – Zbierka na dobročinné diela Svätého Otca

Pondelok – 29. júna 2020 – Sv. Petra a Pavla, apoštolov – prikázaný sviatok – sv. omše budú takto:

16:30 – Lesné,

17:45 – Petrovce n/L,

19:00 – Nacina Ves.

OZNAM O SLÁVENÍ PRVÉHO SVÄTÉHO PRIJÍMANIA V NAŠEJ FARNOSTI

Prvé sväté prijímanie bude vo farskom kostole v Nacinej Vsi **v nedeľu 12. júla 2020 o 10:30.**

Vysluhovanie sviatosti zmierenia pre prvoprijímajúce deti a ich rodiny bude deň predtým, **v sobotu 11. júla 2020 o 10:30.**

SVÄTÉ PRIJÍMANIE DO RÚK

V rámci preventívnych opatrení voči šíreniu ochorenia Covid-19 slovenskí biskupi 10. marca 2020 odsúhlasili, aby sa pri bohoslužbách na celom území Slovenska až do odvolania sväté prijímanie rozdávalo do rúk. Podľa odborníkov je pri podávaní svätého prijímania na ruku omnoho menšie nebezpečenstvo prenosu vírusu. Preto žiadame kňazov, aby veriacich náležite poučili o zachovaní úcty a o spôsobe prijímania Eucharistie na ruku: veriaci majú pristupovať tak, že predložia ruky spojené vo výške hrude. **Kňaz položí Eucharistiю na otvorenú dlaň veriaceho, a ten si ju sám druhou rukou vloží do úst pred kňazom. Až potom odíde na svoje miesto.** Treba dbať na to, aby prijímajúci neodišiel s Eucharistiou v ruke. Kto z vážneho dôvodu Eucharistiю do rúk prijať nemôže, nech príde celkom na záver a požiada o prijatie do úst.

Toto rozhodnutie Konferencie biskupov Slovenska (KBS) vyvolalo medzi kňazmi aj veriacimi protichodné postoje. Jedna skupina to v pokore prijala a nariadenie rešpektuje. Odporcovia prijímania do rúk sa proti tomu búria a hlasno ozývajú a najradšej by boli, aby sme sa čo najskôr vrátili k prijímaniu do úst a ešte to rozšírili aj o prijímanie poklačiačky.

Ako to bolo v minulosti?

Na stránke postoj.sk v článku Imricha Gazdu s názvom: Prijímať Eucharistiю do úst či na ruku? Dôležitý je vnútorný postoj, je napísané toto:

„Keď Ježiš Kristus pri Poslednej večeri premenil chlieb na svoje telo a víno na svoju krv, rozdával apoštolom svoje telo na ruku. V prvotnokresťanskej dobe až do stredoveku sa vždy prijímalo na ruku. Až stredovek prišiel s praxou prijímania Eucharistie do úst,“ konštatuje liturgista Caban.

Kňaz Štefan Fábry, ktorý je členom Liturgickej komisie KBS, pripomína, že zmienky o prijímaní na ruku nájdeme aj v textoch cirkevných otcov. „Od 9. storočia však prakticky všetky cirkevné spoločenstvá prijímajú zvyk prijímať Eucharistiю do úst a dotýkať sa Kristovho tela rukami sa stáva privilegiom kléru. Pravdepodobným dôvodom bolo zdanie nedostatočnej úcty, aká sa prisudzuje Eucharistii,“ hovorí Fábry. Neskôr k tomu pribudol zvyk prijímať navyše poklačiačky.

„Po Druhom vatikánskom koncile sa viacerí prihovárali za to, aby sa obnovilo prijímanie v pôvodnej forme, teda do rúk. Pápež Pavol VI. preto nariadil, aby sa k tejto veci vyjadrili biskupi z celého sveta. V tomto kontexte im boli položené tri otázky, pričom z odpovedí na ne je zjavné, že biskupi prijímanie do rúk odmietli,“ vysvetľuje Fábry.

Aj preto Svätá stolica umožnila udeľovať Eucharistiю do rúk len v prípadoch, že sa na tom zhodne miestna biskupská konferencia, a nie paušálne.

Ako je to dnes? Všeobecné smernice Rímskeho misála uvádzajú toto:

„Veriaci prijímajú poklačiačky alebo postojačky podľa toho, ako to ustanovila konferencia biskupov. Ale keď prijímajú postojačky, odporúča sa, aby konferencia biskupov stanovila úkon patričnej úcty, ktorý majú vykonať pred prijatím sviatosti,“

„Ak sa prijímanie dáva iba pod spôsobom chleba, kňaz každému ukáže trochu zdvihnutú hostiu so slovami Telo Kristovo. Prijímajúci odpovie Amen a prijíma sviatosť do úst alebo, ak je dovolené, na ruku podľa ľubovôle. Prijímajúci prijme svätú hostiu hneď na mieste a celú ju zje.“

Z daných textov vyplýva, že história ale aj súčasnosť pozná prijímanie postojačky ale aj poklačiačky, prijímanie do úst ale aj na ruku. U nás, z rozhodnutia kompetentnej vrchnosti, sa prijímalo postojačky a do úst. V súčasnosti kvôli pandémie sa prijíma postojačky a do rúk.

K súčasnému stavu sa vyjadril aj hovorca Konferencie biskupov Slovenska Martin Kramara: **„Prijatie eucharistie do rúk, ktoré sa v týchto dňoch používa v kostoloch, nespôsobí jej zneuctenie či znesvätenie. Je to súčasť praxe cirkvi a jedna z možností ako prijímať. Na generálnej audiencii v Ríme to v marci 2018 potvrdil a zdôraznil pápež František.“**

Na záver prezentujem svoj osobný postoj. Keď mám pred očami Ježišov život, mám pred sebou Boha, ktorý je blízko svojho ľudu. Pána, ktorý sa s ľuďmi nielen stretával a rozprával, ale ktorý s nimi stoloval, dotýkal sa ich, kládol na nich ruky, nechával maličkých prichádzať k nemu a požehnával ich. Rovnako dovolil ľuďom, aby sa ho dotkli. Spomeňme si na ženu, ktorá mu svojimi vlasmi poutierala nohy alebo inú, ktorá sa dotkla obruby jeho odevu. Ježiš žil s ľuďmi a pre ľudí.

Prax prvotnej Cirkvi bola podobná. Kristus bol uprostred nich a s nimi. Stretávali sa pri Lámaní chleba a všetci Eucharistického Pána brali do svojich rúk a bolo to normálne.

Ako sme sa rokmi a stáročiami vzdalovali od doby, keď Boh navštívil svoj ľud v osobe Ježiša Krista, tým viac sme sa vzdalovali aj od života prvých kresťanov. Postupne sme opúšťali normálnosť (a to neplatí len o Eucharistii) a začali sme sa uchýľovať k prepätej, niekedy až k falošnej zbožnosti a disciplíne. Znovu sme sa začali pozeráť na Boha ako nedotknuteľného a vyvoleného len pre niektorých. Ak počujem v dnešnej dobe hlas, že Eucharistický Kristus patrí len do posvätených rúk a nie iných, cítim v tom hlase pýchu a povýšenectvo. Myslím, že Kristus patrí všetkým, ktorí po ňom túžia. A jediným kritériom na jeho prijatie má byť stav nášho vnútra a nie vonkajší spôsob.

Duchovný otec Emil

TAJOMSTVO NAJSVÄTEJŠEJ TROJICE

Keď chcel sv. Augustín preskúmať tajomstvo Najsvätejšej Trojice prisnil sa mu sen.

Stál na brehu mora a videl malého chlapca, ktorý sa hral v piesku a robil nezvyčajnú vec. Prelieval vodu z mora do jamky v piesku.

Začudovane sa ho opýtal: „Čože to robíš, chlapče?“

Chlapec mu povedal: „Snažím sa preliať more do jamky v piesku.“

„Ale veď to je nemožné,“ odvetil mu na to sv. Augustín.

Chlapec sa na neho pozrel, milo sa usmial a povedal mu:

„Podobne tak, ako je nemožné pochopiť úplne tajomstvo Najsvätejšej Trojice.“

Možno tento príbeh poznáte, pretože sa najčastejšie spomína pri snahe odpovedať na otázku ako je možné, že Boh je len jeden a sú v ňom tri osoby?

Možno sa objavujú i ďalšie otázky v našej myslí: Ako asi spoluexistujú? Kde sú?

Najsvätejšia Trojica je spolubytím Boha v 3 osobách: Boh Otec, Boh Syn a Boh Duch Svätý. Kde je jeden, sú hneď vlastne všetci traja. Ľuďom je táto predstava obtiažna, ale Bohu nie. Bohu je všetko možné.

Katechizmus Katolíckej Cirkvi hovorí, že Trojica je jedna, jednej podstaty. Otec je to isté, čo Syn, Syn to isté, čo Otec, Otec a Syn sú to isté, čo Duch Svätý. Božské osoby sú od seba skutočne odlišné, Otec nie je Syn, ani Syn nie je Otec a ani Duch Svätý nie je Otec alebo Syn. A sú vo vzájomnom vzťahu. Otec označuje vzťah k Synovi, Syn k Otcovi a Duch Svätý k obidvom: hoci sa vzhľadom na vzťahy hovorí o troch osobách, verí sa iba jedna prirodzenosť alebo podstata (KKC 253-255).

Možno ste videli film Chatrč. Príbeh o mužovi, ktorý prežil smrť vlastného dieťaťa.

Bolesť z tejto straty bola taká veľká, že ho v živote úplne paralyzovala. V tomto filme sa podivným spôsobom dostáva na miesto, kde jeho vlastné dieťa bolo unesené a zabité.

Do tejto chatrče ho pozyva Otec. A ním nie je nikto iný, ako nebeský Otec, ktorý mu chce pomôcť uzdraviť jeho rany a obnoviť s Ním vzťah. Lebo to bolo podstatné. Bolesť zo straty milovanej dcéry mu úplne znemožnila prežívať vzťah s Bohom a dôverovať Mu.

Dostáva sa tak na miesto, kde býva Boh. V troch osobách. Možno najväčším prekvapením filmu bolo stretnutie s Bohom Otcom a vykreslenie toho, ako vyzerá nebeský Otec. Keďže je v Božom Slove napísané, že Boha nikto nikdy nevidel, autor knihy, podľa ktorej bol film natočený, využil svoju predstavivosť a zobrazil Boha Otca veľmi netradične. Ak ste film nevideli, nebudem vám to prezrádzať. Určite si ho niekedy pozrite.

No zobrazit nebeského Otca je asi to najťažšie, aj keď sa nám dal poznať vo svojom Synovi - Ježišovi Kristovi a Duch Svätý nás stále dovádza do poznávania Boha Otca. Avšak, dáva nám možnosť hľadať stále odpoveď na otázku, aký vlastne je.

Boh je láska.

A tak bol vykreslený aj vo filme. Boh v sebe zahŕňa rozmer toho, ktorý sa k nám skláňa a chce, aby sme boli šťastní. V Starom zákone, u prorokov, sa mnohokrát píše o tom, aký má Boh vzťah k svojmu vyvolenému národu Izraelu. Že je jeho otec, ale zároveň na niektorých miestach popisuje tento vzťah aj ako vzťah matky k dieťaťu.

Vykreslenie Boha Otca vo filme Chatrč je možno šokujúce, ale zároveň veľmi citlivé a prispelo k lepšiemu pochopeniu toho, aby človek, ktorý je zranený, vnímal Boha veľmi blízko, ako otca i matku, ako tých, ktorí nás v našom ľudskom svete najviac milujú. Bol vykreslený ako Boh, ktorému na každom človeku záleží, nemá žiadne predsudky a ktorý miluje človeka bez ohľadu na to, kým je, ako vyzerá, akej farby pleti je a miluje každého človeka, ktorého stvoril, aj napriek jeho hriechom a pádom.

Film vykresľuje i ďalšie Božské osoby - Ježiš ukázal mužovi, akú cenu zaplatil na kríži za nás z lásky k nám, čo znamená odpútať sa od strachu, ktorý nás môže zväzovať, ako vykročiť v dôvere a nebáť sa chodiť s Ním „po hladine“. V osobe Ducha Svätého nám bolo predstavené to, ako Duch Svätý s nami zaobchádza – opäť s láskou, že je to náš Potešiteľ, ako vyznávame vo Vyznaní viery. Prichádza často v tichosti, s potechou, dáva nám múdrosť do rozhodnutí a pozyva k tvorivosti. A v ňom sa všetko obnovuje a rastie. Odporúčam Vám pozrieť si ten film. Nie je to jediný a definitívny obraz Boha, pretože vo filme bola Najsvätejšia Trojica predstavená iba skrze predstavivosť autora, či režiséra, no môže nám napomôcť vnímať Boha v 3 osobách ako veľmi osobného Boha, ktorý dbá o každého jedného z nás.

Najsvätejšia Trojica je jednoducho veľké tajomstvo.

Tajomstvo lásky, spoločenstva, večnosti.

Keď som sa pýtala jedného kňaza, čo mu ako prvé zide na myseľ, keď sa povie Najsvätejšia Trojica, odpovedal mi: „Milujúci, Milovaný a láska medzi nimi.“

Najsvätejšia Trojica je vlastne nikdy nekončiace bytie, láska, vzťah, do ktorého sme pozvaní pre nikdy nekončiace žitie lásky a poznávanie toho, čím a kým je Láska, teda Boh sám.

Lenka Pčolinská

ROZPIS BOHOSLUŽIEB VO FARNOSTI NA JÚN 2020

1. 6., PO	sv. Justín, mučeník	16:00 – 18:00	Nacina Ves – spoved'
		18:00	Nacina Ves
2. 6., UT	sv. Marcelín a Peter, mučeníci; sv. Blandína a Albína (Blanka), mučenice	19:00	Petrovce n/L
		16:30	Petrovce n/L
		17:30 – 18:00	Vybuchanec – spoved'
		18:00	Vybuchanec
3. 6., ST	sv. Karol Lwanga a spoločníci, mučeníci	17:00 – 18:00	Lesné – spoved'
		18:00	Lesné
4. 6., ŠT	sv. Kvirín, biskup a mučeník; sv. František Caracciolo, kňaz	16:00 – 18:00	Petrovce n/L – spoved'
		18:00	Petrovce n/L
5. 6., PI	sv. Bonifác, biskup a mučeník	8:00	Vybuchanec
		9:15	Petrovce n/L
		19:00	Nacina Ves
6. 6., SO	sv. Norbert, biskup; sv. Kaludius, biskup	8:00	Lesné
		19:00	Nacina Ves*
7. 6., NE	sv. Róbert, opát; Najsvätejšia Trojica	8:00	Lesné
		9:15	Nacina Ves
		10:30	Petrovce n/L
8. 6., PO	sv. Medard, biskup	18:00	Nacina Ves
9. 6., UT	sv. Efrém, diakon a učiteľ Cirkvi; sv. Richard, biskup	16:30	Petrovce n/L
		18:00	Vybuchanec
10. 6., ŠT	Bl. Diana, panňa	18:00	Lesné
11. 6., ŠT	sv. Barnabáš, apoštol; bl. Jolana; Najsvätejšie Kristovo telo a krv (Božie Telo) – PRIKÁZANÝ SVIATOK	15:30	Lesné
		16:45	Petrovce n/L
		18:00	Nacina Ves
12. 6., PI	sv. Gašpar Bertoni, kňaz	18:00	Nacina Ves
13. 6., SO	sv. Anton Paduánsky, kňaz a učiteľ Cirkvi	18:00	Nacina Ves*
		19:00	Lesné
14. 6., NE	sv. Elizej; sv. Valér a Rufín, mučeníci	8:00	Petrovce n/L
		9:15	Nacina Ves
		10:30	Vybuchanec
15. 6., PO	sv. Vít, mučeník; sv. Germana, panňa	18:00	Nacina Ves
16. 6., UT	sv. Neit, mučeník; sv. Benon, biskup	16:30	Petrovce n/L
		18:00	Vybuchanec
17. 6., ŠT	sv. Nikander a Marcián, vojaci a mučeníci	18:00	Lesné
18. 6., ŠT	sv. Gregor Barbarigo, biskup	18:00	Petrovce n/L
19. 6., PI	Rumund, opát; Juliana Falkonieri; Najsvätejšie Srdce Ježišovo	16:30	Petrovce n/L
		17:45	Nacina Ves
		19:00	Vybuchanec
20. 6., SO	bl. Margita Ebnerová, panňa	18:00	Nacina Ves*
		19:00	Petrovce n/L
21. 6., NE	sv. Alojz Gonzága, rehoľník	8:00	Suché
		9:15	Nacina Ves
		10:30	Lesné
22. 6., PO	sv. Paulín z Noly, biskup; sv. Ján Fišer, biskup; sv. Tomáš Morus, mučeník	18:00	Nacina Ves
23. 6., UT	sv. Jozef Cafasso, kňaz; bl. Mária Rafaela, panňa	16:30	Petrovce n/L
		18:00	Vybuchanec
24. 6., ŠT	Narodenie sv. Jána Krstiteľa	18:00	Lesné
25. 6., ŠT	sv. Maxim, biskup; sv. Viliam, opát	18:00	Petrovce n/L
26. 6., PI	sv. Ján a Pavol, mučeníci; sv. Josemaría Escrivá de Balaguer, kňaz	18:00	Nacina Ves
27. 6., SO	sv. Cyril Alexandrijský, biskup a učiteľ Cirkvi; sv. Ladislav	18:00	Nacina Ves*
		19:00	Vybuchanec
28. 6., NE	sv. Irenej, biskup a mučeník	8:00	Lesné
		9:15	Petrovce n/L
		10:30	Nacina Ves
29. 6., PO	sv. Peter a Pavol, apoštoli – PRIKÁZANÝ SVIATOK	16:30	Lesné
		17:45	Petrovce n/L
		19:00	Nacina Ves
30. 6., UT	Prví sv. mučeníci Cirkvi v Ríme; sv. Oto, biskup	16:30	Petrovce n/L
		18:00	Vybuchanec

omše označené * sú určené prednostne pre seniorov

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY NA JÚN

Evanjelizačný: Za všetkých trpiacich, aby našli posilu v Ježišovom Srdci.

Úmysel KBS: Aby rodinné a farské spoločenstvá podporovali kňazské a duchovné povolania.

Farský informátor farnosti Nacina Ves * vydáva Rímskokatolícka farnosť Všetkých svätých Nacina Ves, 072 21, tel. 056/649 80 61 *
 redakčná rada: Sefredaktor – Emil Onderko, farár, členovia redakčnej rady – Peter Ivan, Lenka Pčolinská, Jana Pirošáková a Jiri Zatošvič *
 počet výtlačkov 250 * vydávané pre vnútorné potreby veriacich farnosti Nacina Ves *
 fotografie pochádzajú z archívu farnosti, od autorov a z internetu *
 ďalšie informácie o dianí vo farnosti nájdete na www.nacinaves.rimkat.sk